

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Kőhegyi György ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Valovits Viktória ügyvéd által képviselt alperes ellen tagi kölcsön megfizetése és járulékai iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. január 17. napján kelt G.20.372/2005/74. szám alatti ítéletével szemben a felperes által 75., 78., Gf.3. és az alperes által 76., 77. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

R É S Z Í T É L E T E T :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét a felperes 4.390.000. (Négymillió - háromszázkilencvenezer) Ft tőke, valamint annak a 2004. június 30. napjától a kifizetés napjáig járó évi 10%-os mértékű késedelmi kamata iránti keresetét elutasító rendelkezése, valamint az alperes 4.749.574. (Négymillió - hétszáznegyvenkilencezer - ötszázhetvennégy) Ft tőke beszámítási kifogását elutasító rendelkezése tekintetében hatályon kívül helyezi és ebben a körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja;

míg ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az elsőfokú ítélet le nem rótt illetékre és perköltségre vonatkozó rendelkezéseit mellőzi. Egyben kötelezi a felperest, hogy 208.700. (Kettőszáznyolcezer - hétszáz) Ft le nem rótt kereseti- és viszontkereseti illetéket, míg az alperest, hogy 228.300. (Kettőszázhuszonnyolcezer - háromszáz) Ft le nem rótt kereseti illetéket a Magyar Államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 377.800. (Háromszázhetvenhétezer - nyolcszáz) Ft elsőfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 657.000.- (Hatszázötvenhétezer) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket; míg az alperest, hogy 42.700.- (Negyvenkettőezer-hétszáz) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket a Magyar Államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 155.760.- (Százötvenötezer-hétszázhatvan) Ft másodfokú perköltséget.

Ezen túl a felek másodfokú eljárásban felmerült perköltségét 123.000.- - 123.000.- (Százhuszontháromezer - százhuszontháromezer) Ft-ban állapítja meg.

Ez ellen a részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A cégnyilvántartásban a Cg..... cégjegyzékszám alatt bejegyzett felperes tagja "A", - az ügyvezetői tisztséget is betöltő - "B", valamint az ügyvezető leánya, "C". A felperes, "B" és "C" a 2001. december 6. napján megkötött üzletrész-átruházási szerződésekkel szerezte meg a cégnyilvántartásba a Cg..... cégjegyzékszám alatt bejegyzett alperes üzletrészei 50%-a tulajdonát, egyben - az ugyanazon nap megtartott taggyűlésen - a tagok "C"-t 5 éves időtartamra az alperes ügyvezetőjévé választották. Az alperesnél 2002. február 11. napjától "D"-t is ügyvezetővé választották, az ügyvezetők képviseleti joga önálló volt. Az alperes gazdálkodása során a **helység 1-i "E"** Hotelt működtette, a szálloda igazgatója 2001. augusztus 1. napjától "C" volt. "C" 2002. január 8. napján kötött munkaszerződést az alperessel a szállodaigazgatói és ügyvezetői munkakör ellátására. Ügyvezetőként - ügyvezető társa megválasztása után is - ellátta az alperes teljes operatív ügyintézését és iratkezelését, abban "D" ügyvezető nem vett részt. A 2004. március 17. napján megtartott alperesi taggyűlésen "C" az ügyvezetői tisztségéről 2004. június 1-ei hatállyal lemondott, a cégjegyzékből a cégbíróság a 2004. július 29. napján kelt végzésével törölte. A "E" Hotel üzemeltetését a volt ügyvezető 2004. június 2. napján adta át az alperes tagjai által kijelölt "F". Ekkor átadta a szállodai leltárakat, üzemeltetési rendet, megkezdett - és üres számlatömböket a szálloda átvevőjének. "D" alperesi ügyvezető többszöri írásbeli felhívása ellenére azonban a volt ügyvezető nem adta ki az alperesnek a 2000. január 1. napjától ügyvezetői tisztsége megszűntéig keletkezett eredeti alperesi könyvelési iratokat, csupán az azokról általa készített CD lemezt adta át 2004. szeptember 27. napján "D"-nak. Az ezen a napon felvett jegyzőkönyv szerint a volt ügyvezető kijelentette, hogy az alperes teljes iratanyagát „fizikai valóságában” jogi képviselője, a dr. Hornyán Katalin Ügyvédi Irodában helyezi letétbe. Utóbb azonban sem az ügyvédi iroda, sem "C" az eredeti könyvelési iratokat az alperesnek nem adta ki.

Az alperes tagjai 2001. decemberében elhatározták a "E" Hotel fejlesztését, újabb épületszárny létesítésével, látványpince kialakításával és felújítással. A beruházást pályázati forrásból, illetve tagi hitelek nyújtásával kívánták finanszírozni. 2002. szeptember 1. és 2004. február 10. napja között "C" tag és az alperes között nyolc alkalommal jött létre hitelszerződés tagi kölcsön nyújtására, összesen 5.090.000.Ft kölcsönre, 10 %-os ügyleti kamatot kikötve. A szerződéseket az adós nevében is "C" hitelező írta alá. 2002. január 10. és 2004. március 17. napja között négy alkalommal jött létre kölcsönszerződés "B" tag és az

alperes között, összesen 7.900.000.Ft kölcsön nyújtására. A 2002. március 14. és 2004. június 29. napja között létrejött kölcsönszerződések alapján a felperes neve tag összesen 12.100.000.Ft kölcsönt nyújtott az alperesnek, melyek közül a 2002. március 14. napján megkötött kölcsönszerződésre az alperes 3.000.000.Ft-ot visszafizetett. A felperessel 2004. július 29. napján kötött tagi kölcsönszerződést az alperes nevében - a már megszűnt tisztségű - "C" írta alá ügyvezetőként. A tagi kölcsönszerződéseket az alperes a 2004. március 17. napján megtartott taggyűlésen meghozott határozatával jóváhagyta.

A 2004. augusztus 31. napján megkötött engedményezési szerződésekkel "C" 5.090.000.Ft, míg "B" 7.900.000.Ft alperessel szembeni tagi kölcsön követelését a felperesre engedményezte. Az ugyanazon nap megkötött engedményezési szerződésekkel a "G" Kft. 1.083.241.Ft, "H" egyéni vállalkozó 645.542.Ft, az "I" Kft. 134.155.Ft és az "J" Kft. 800.000.Ft alperessel szemben fennálló követelését a felperesre engedményezte azzal, hogy a felperes az engedményezők követeléseit kiegyenlítette. Ez utóbbi engedményezési szerződésekről az alperes 2004. szeptember 9. napján értesült.

Az alperes 2001. december 6. napján megtartott taggyűlésén a tagok határozatot fogadtak el a "E" Hotel fejlesztéséről, egyben felhatalmazták "C" ügyvezetőt, a társaság fejlesztésére irányuló „megtakarításra ösztönző sikerdíjas szerződés” megkötésére. A 2001. december 10. napján a perbeli felek között létrejött „vállalkozási szerződés” elnevezésű megállapodásban az alperes megbízta a felperest a "E" Hotel üzemeltetésével. Egyben a felperes vállalta az alperes ingatlanai „átfogó fejlesztési munkáinak koordinálását”, a pályázati és egyéb lehetőségek kiaknázásával a tervezési-, engedélyeztetési- és építési munkák szervezését. A felek a szerződésben a felperes tevékenységének utólagos díjazásában állapodtak meg, melynek elszámolási alapja a tényleges bekerülési (költség) nettó Ft/m² és a piaci mérvadó nettó Ft/m² ár közötti különbség 50%-a + 25% áfa volt. Úgy rendelkeztek, hogy megállapodás hiányában az összeg meghatározására szakértőt vesznek igénybe. A felperes ügyvezetője a "C"-hez - mint az alperes ügyvezetőjéhez - 2004. július 13. napján címzett levelében a beruházás készültségi fokát 65%-ban, a beépített részt pedig 450 m²-ben határozta meg. Ennek alapján a felperes 50%-os sikerdíját 5.850.000.Ft + áfa összegben határozta meg, melyen felül az „üzembe helyezett 34. számú tételt, azaz 3.500.000.Ft + áfát” igényelt, összesen 9.350.000.Ft + áfát. "C" az alperes ügyvezetőjeként eljárva a 2004. július 28. napján kelt levelében a felperes ezen elszámolását elfogadta.

Az alperes felszámolását a megyei bíróság 2005. május 27-ei kezdőnappal rendelte el, a felszámolási eljárás során a felszámoló a "E" Hotel ingatlanát 88.000.000.Ft + áfa vételáron értékesítette.

A felperes az elsőfokú bíróságon 38.221.210.Ft tőke és járulékai iránt terjesztett elő fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet. A fizetési meghagyás 2005. március 1. napján jogerőre emelkedett, azonban az elsőfokú bíróság a jogerősítő végzést az alperes igazolási kérelme alapján hatályon kívül helyezte és megállapította, hogy az ellentmondása határidőn belül érkezett. Ugyanakkor a jogerős fizetési meghagyás alapján a felperes 2005. március 18. napján 608.780.Ft-ot az alperes bankszámlájáról azonnali beszédési megbízással beszedett.

A felperes módosított keresetében 35.972.943.Ft tőke és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. 22.090.000.Ft tőkét, valamint annak 10%-os mértékű késedelmi kamatát elsődlegesen tagi kölcsön jogcímén, míg másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás jogcímén; 2.662.943.Ft tőkét és annak a 2001. október 1. napjától járó késedelmi kamatát az alperes szállítói által reá engedményezett követelésként; míg 11.220.000.Ft tőkét a 2001. december 10. napján kelt szerződésben kikötött megbízási díjként igényelt.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta. Védekezése szerint a tagi kölcsönszerződések érvénytelenek részint azért, mert azokat az alperes taggyűlése nem hagyta jóvá (Ptk.215.§. (1) bekezdése), a "C" által nyújtott kölcsönök szerződesei pedig azért is, mert a hitelező, illetve az adós alperes képviselője azonos személy volt (Ptk.221.§. (3) bekezdés). Azzal is érvelt, hogy a "C", valamint a könyvelő által aláírt befizetési pénztárbizonylatok nem igazolják kellőképpen a kölcsönök átadását. Állította, hogy az engedményezett szállítói követelésekből a "H" egyéni vállalkozó és az "J" Kft. felé fennálló összesen 1.445.542.Ft-ot az alperes teljesített, melynek igazolására csatolta az alperes 2004. évi pénztári jelentése egy oldalát. Az ingatlanfejlesztésre irányuló szerződés alapján fennálló felperesi igényt időelőttinek tartotta, mivel a szerződésben körülírt beruházás nem fejeződött be. Érvelése szerint a szerződés nem jött létre ügyleti akarat hiányában, illetve az színlelt. Vitatta ezt a követelést azért is, mert az elszámolás alapjául szolgáló összeg nem ismert, illetve a felperes által benyújtott elszámolás elfogadásakor "C" már nem volt az alperes ügyvezetője.

Az alperes beszámítási kifogást is előterjesztett a "C" volt ügyvezető által a felperesre engedményezett 5.090.000.Ft tőke és járulékai keresettel szemben, hivatkozással a Ptk.329.§ (3) bekezdésére.. Egyrészt **734.097.Ft** beszámítását kérte, amely összeget a volt ügyvezető 2004. június 29. napján - forintban és euróban - a "E" Hotelben magához vett, de azzal nem számolt el. Másrészt **480.000.Ft**-ot igényelt, melyet a volt ügyvezető 2002. november 8-án, 2004. február 24.-én és 2004. augusztus 27-én vett fel az alperes bankszámlájáról, de azt a pénztárba nem fizette be. Harmadsorban **425.050.Ft**-ot azért igényelt, mert 2004. június 29. és 2005. május 30. napja között ("C" birtoksértőnek tartott üzemeltetése alatt) ilyen összegű bevétel keletkezett a szállodában, mellyel szintén nem számolt el. **1.445.542.Ft**-ot arra az esetre követelt, amennyiben a bíróság nem találná alaposnak azt az érvelését, hogy szállítóinak ezt az összeget kifizette. Ebben az esetben ugyanis az alperes pénztárából kifizetett ezen összeggel "C" nem számolt el. Ötödrészt **2.878.982.Ft** tőkére azért élt ellenköveteléssel, mert a "C" által átadott - könyvelési anyagokat tartalmazó - CD alapján a "K" könyvvizsgáló által 2004. október 14. napján készített jelentés szerint 2003. december 31. napján az alperesnek ilyen összegű pénztárhiánya volt.

Ezentúl az alperes viszontkeresetet terjesztett elő a jogerősített fizetési meghagyás alapján a bankszámlájáról leemelt **608.780.Ft**, valamint annak 2005. március 18. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetése iránt.

Az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel támadott ítéletével kötelezte az alperest 19.662.938.Ft tőke, valamint annak egyes részösszegei után eltérő időpontoktól megállapított késedelmi kamata és 450.000.Ft perköltség megfizetésére, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte egyben a felperest a viszontkeresettel érvényesített 608.780.Ft és járulékai megfizetésére. A 450.000.Ft feljegyzett, kiegészített kereseti illeték megfizetésére az alperest, míg a feljegyzett viszontkereseti illeték megfizetésére a felperest kötelezte.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában vizsgálta az alperes tagi kölcsönszerződésekkel szemben felhozott érvénytelenségi (Ptk.215.§., 221.§.) kifogásait. Az alperes 2004. március 17. napján megtartott taggyűlésén meghozott - tagi kölcsönszerződések jóváhagyására vonatkozó - 5/2004. számú taggyűlési határozatot úgy értékelte, hogy az a határozathozatal napján és azt megelőzően megkötött tagi hitelek jóváhagyására vonatkozott. Ezért alaptalannak tartotta az alperes arra való hivatkozását, hogy a felperes, "B" és "C" által ezen a napon és ezt megelőzően megkötött kölcsönszerződések (14/F/1.-16.) érvénytelenek lennének. A taggyűlési jóváhagyást követően a felperes, valamint az alperes között, 2004. május 24. és június 29. napján létrejött tagi kölcsönszerződések alapján (14/F/17.-18.) folyósított összegek visszatérítése iránti keresetet nem pénzkölcsön (Ptk.523.§. (1) bekezdése), hanem jogalap nélküli gazdagodás (Ptk.361.§.) jogcímén tartotta elbírálhatónak. Így nem tulajdonított jelentőséget annak az alperesi kifogásnak, hogy ez utóbbi szerződések megkötésekor az alperes nevében eljáró "C" már nem volt az alperes vezető tisztségviselője.

Az elsőfokú bíróság a "C" tag által 2002. szeptember 2. napján nyújtott 200.000.Ft tagi kölcsön (14/F/2) visszafizetése iránti keresetet alaptalannak találta, mert úgy értékelte, hogy a felperes semmilyen okirattal (sem banki átutalási bizonylattal, sem befizetési pénztárbizonylattal) nem igazolta a pénzáadás megtörténtét. A szintén "C" tag által 2002. október 14. napján nyújtott 500.000.Ft (14/F/3.) pénzkölcsön tekintetében viszont megállapította a pénzáadás megtörténtét, mivel azt az alperes által sem vitatott banki átutalási bizonylat igazolta. Ugyanakkor "C"-vel, mint hitelezővel 2002. szeptember 1. napján 250.000.Ft kölcsön nyújtására (14/F/1.) és a 2002. október 31. - 2004. február 10. napja között összesen 4.140.000.Ft kölcsön nyújtására (14/F/4.-8.) létrejött szerződések tekintetében bizonyítatlannak (Pp.164.§. (1) bekezdése) találta a kölcsöntőke alperes rendelkezésére bocsátását. Ezeket a szerződéseket ugyanis hitelezőként, valamint az adós nevében is "C" írta alá, a felperes által bizonyítékként csatolt befizetési pénztárbizonylatokon pedig csak a befizető "C", valamint a könyvelő (avagy az ellenőrzést végző személy) aláírásai voltak találhatóak. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (Gt.II.) 21.§. (1) bekezdése, 29.§. (1) bekezdése alapján az ügyvezetőt fokozottabb gondossági mérce terheli, melyre, valamint az adós és a hitelező személyének azonosságára figyelemmel a hiányos befizetési pénztárbizonylatok nem igazolják a pénzáadás megtörténtét.

Aggálytalan volt viszont a pénzmozgás megtörténte a "B" tag és a felperes által nyújtott, összesen 17.000.000.Ft tagi hitel tekintetében (14/F/9.-18.), ezért annak megfizetésére az alperest részben kölcsön (14/F/9.-16.), részben jogalap nélküli gazdagodás jogcímén (14/F/17.-18.) jogcímén kötelezte. A felperes által csatolt írásbeli engedményezési

szerződések, valamint az alperes korabeli szállítói által kiállított írásbeli nyilatkozatok alapján aggálytalannak találta az elsőfokú bíróság a szállítók által a felperesre engedményezett 2.662.938.Ft követelés fennálltát is, így annak és járulékai megfizetésére az alperest kötelezte.

Tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy "C" az ügyvezetői tisztsége megszűntét követően, 2004. június 30.-án - az általa aláírt okirattal igazoltan - 734.097.Ft összegnek megfelelő eurót vitt magával az alperes irodájából, amellyel az alperesnek nem számolt el. Az erre vonatkozó beszámítási kifogást alaposnak találva ezt az összeget a Ptk.329.§. (3) bekezdése alapján beszámította a "C" tag által 2002. október 14. napján nyújtott, és 2004. augusztus 31. napján a felperesre engedményezett 500.000.Ft, valamint annak a 2004. június 30. napjától járó késedelmi kamata iránti tagi kölcsön követelésbe (14/F/3.), teljes egészében elutasítva így ezt a keresetrészt.

Az alperes beszámítási kifogása további tételeit az elsőfokú bíróság alaptalannak találta és elutasította, részben azért, mert a beszámítás alapjául szolgáló, "C" által a felperesre engedményezett további kölcsönök (14/F/1.-2., 4.-8.) iránti keresetrészt elutasította, részben pedig azért, mert az alperes eredeti könyvelési iratai rendelkezésre állása hiányában azok nem voltak bizonyíthatóak.

Az elsőfokú bíróság eljárása során vizsgálta az alperes 2004. június 30. napjáig keletkezett eredeti könyvelési iratai hollétét, erre tanúként hallgatta ki "C"-t, valamint az alperes volt könyvelőjét, "L". Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy arra figyelemmel, mert "C" nem volt az eljárásban peres fél, a volt ügyvezető tevékenységéhez kapcsolódóan „a könyvelési iratanyag feltalálási helyére vonatkozó ténymegállapítás ebben a peres eljárásban nem volt tehető”, így csak azt szűrte le, hogy az eredeti és teljes könyvelési iratanyag nem áll rendelkezésre. A volt ügyvezető, "C" által az alperesnek átadott CD lemez pedig a kirendelt igazságügyi könyvszakértő szakértői nyilatkozata szerint nem volt alkalmas a szakvélemény adására, mivel az adathordozóra felvitt anyagból (könyvelési listák és alapbizonylatok másolataiból) a könyvelési állomány lényeges tartalma hiányzott, a másolatok pedig rosszul vagy egyáltalán nem olvashatóak. A beszámítási kifogás további tételei bizonyítására ugyancsak alkalmatlannak ítélte az elsőfokú bíróság az alperes által benyújtott, "K" könyvvizsgáló által készített jelentés okiratát, mivel az szintén a hiányos (CD-re mentett) okiratok alapján készült, az eredeti könyvelési anyagok hiányában.

Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta a felperes 11.220.000.Ft vállalkozási díj iránti igényét a 2001. december 10. napján kelt szerződés alapján. Részben azért, mert a felperes 2004. július 13. napján kelt levelében megjelölt díjigény elfogadásakor, 2004. július 28. napján "C" már nem volt az alperes ügyvezetője, ezért - alperesi jóváhagyás hiányában - ez a jognyilatkozat már nem minősült az alperes nevében megtett joghatályos nyilatkozatnak. Részben pedig azért, mert a felek között a felperest megillető díj tekintetében véleményeltérés volt, a szerződés pedig erre az esetre a díj meghatározására szakértő igénybevételel írta elő. Ugyanakkor a perben a felek erre irányuló felhívás ellenére műszaki- és ingatlanforgalmi szakértői bizonyítást nem indítványoztak, ezért a felperes teljesítésének mértéke nem volt megállapítható. (Pp.164.§. (1) bekezdése)

Az alperes viszont igazolta, hogy a viszontkeresetében megjelölt 608.780.Ft-ot a felperes a tévesen jogerősített fizetési meghagyás alapján vonta le az alperes bankszámlájáról, így ezt az összeget az elsőfokú bíróság a felperes javára jogalap nélküli gazdagodás jogcímén megítélte.

Az elsőfokú bíróság a perköltségre vonatkozó határozatában azt értékelte, hogy a felperes 19.662.938.Ft követelésrész tekintetében pernyertes lett, így állásfoglalása szerint az alperes köteles viselni a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján az ezen követelésrész után lerótt - és feljegyzett - 450.000. - 450.000. Ft kereseti illetéket. A viszontkereseti illeték az erre vonatkozó alperesi pernyertesség folytán a felperest terheli, míg a felek képviselétével felmerülő ügyvédi munkadíjat a Pp.81.§. (1) bekezdése alapján egymásba beszámítani rendelte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és az alperes is fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítélete részbeni megváltoztatásával az alperest további 15.810.000.Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni, valamint kérte az alperes viszontkeresete elutasítását. Fellebbezésében sérelmezte a "C" által 2002. szeptember 1. napján 250.000.Ft-ban, a 2002. szeptember 2. napján 200.000.Ft-ban (14/F/1.-2.), illetve a 2002. október 31. - 2004. február 10. napja között összesen 4.140.000.Ft-ban (14/F/4.-8.) nyújtott tagi kölcsönök (összesen: 4.590.000.Ft); továbbá a vállalkozási szerződésen alapuló díj (11.220.000.Ft) megfizetése elmaradását.

A felperes a fellebbezési határidő lejártát követően - a másodfokú tanács elnökének felhívására - fellebbezését részben megváltoztatta és a másodfokú eljárásban a "C" által nyújtott tagi hitelek közül a 14/F/1., 3.-8. szám alattiak (együtt: 4.890.000.Ft) megfizetésére kérte kötelezni az alperest; fenntartva a vállalkozói díj iránti igényét is.

Fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy "C" 2004. június 1. és augusztus 5. napja között „de facto” ellátta az ügyvezetői és a szállodaüzemeltetési feladatokat, a felperes ebben az időszakban részt vett a "C" ügyvezető által összehívott taggyűlésen is. Természetesnek nevezte, hogy a felperes "C" ügyvezetővel állt kapcsolatban, mivel csak neki volt a tagi hitelre, munkadíjra vonatkozó szerződés megkötésére taggyűlési felhatalmazása. Kifogásolta a 2002. október 14. napján megkötött tagi hitelszerződésbe (14/F/3.) az alperes 734.097.Ft ellenkövetelése beszámítását, mivel abban az utóbbi szállodaigazgatónak, "F" is követelése volt, melynek (büntetőjogi) bírósági értékelése még nem zárult le. A vállalkozói díj iránti igényével kapcsolatban azt fejtette ki, hogy a 2002.-től 2004. júliusáig keletkezett beruházási értéket nem a szálloda felszámolási bevételeihez kell igazítani. A felszámolási eljárásban ugyanis a vagyonok jóval értékük alatt kelnek el. Véleménye szerint inkább azt kell értékelni, hogy a szállodát jelenlegi tulajdonosa 275.000.000.Ft-ért árulja.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítélete részbeni megváltoztatását, és 5.483.671.Ft beszámítási kifogással érvényesített ellenkövetelés erejéig a kereset elutasítását kérte. Kérte továbbá az elsőfokú bíróság ítélete perköltségre vonatkozó rendelkezése

részbeni megváltoztatását úgy, hogy a felperes viseli a lerótt- illetve feljegyzett kereseti illeték felét. Fellebbezése indoklásában azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal azt a tényt, hogy a könyvszakértői bizonyítást "C" hiúsította meg azzal, hogy az eredeti könyvelési anyagot nem volt hajlandó átadni. Ezzel sértette a Ptk.4.§. (1), (4) bekezdésében meghatározott alapelvi követelményeket, saját felróható magatartására előnyök szerzése érdekében pedig nem hivatkozhat. Ezért a szakértői bizonyítás elmaradása alperes terhére nem róható. A perköltségre vonatkozó elsőfokú határozat meghozatalát azért kérte, mert az sértette a Pp.81.§. (1) bekezdését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete felperesi fellebbezéssel érintett rendelkezései helybenhagyását indítványozta. A 2001. december 10. napján létrejött szerződéssel kapcsolatban rámutatott, hogy a felperes díjigénye tekintetében a felek közötti szerződés rendelkezéseiből kell kiindulni, így nincs jelentősége sem a konferenciaszárny forgalmi értékének, sem pedig, hogy a jelenlegi tulajdonos mennyiért árulja az egész ingatlant.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

- o - o - o -

A felperes fellebbezése részben - a "C" hitelező által nyújtott egyes tagi hitelszerződések (14/F/1.,4.-8.) tekintetében - az alábbiak szerint alapos, míg ezen túl alaptalan; ugyanakkor az alperes fellebbezése nagyjából - 4.749.574.Ft beszámított ellenkövetelés, valamint az elsőfokú perköltség tekintetében - alapos.

Elsődlegesen az ítélet tábla megállapítja, hogy a felperes fellebbezését a másodfokú eljárás során meg nem engedett módon változtatta meg, ezért a fellebbezés megváltoztatását az ítélet tábla figyelmen kívül hagyta. A felperes a fellebbezési határidőn belül (Pp.234.§. (1) bekezdése) előterjesztett (eredeti) fellebbezésében (75.szám), valamint annak elsőfokú eljárásban benyújtott kiegészítésében (78.szám) a 14/F/1.-2., 4.-8. szám alatt nyújtott, "C" hitelező által az alperessel megkötött kölcsönszerződésekből eredő követelése elutasítását sérelmezte. A másodfokú eljárásban ezt a fellebbezési kérelmét úgy változtatta meg, hogy már nem kifogásolta a 14/F/2. szám alatti 200.000.Ft pénzkölcsön visszafizetése elutasítását, viszont igényelte a 2002. október 14. napján kelt kölcsönszerződés alapján átadott (14/F/3.) 500.000.Ft megfizetését, egyben kérte - fellebbezésének tartalma (Pp.3.§. (2) bekezdés) szerint - az abba beszámított 734.097.Ft alperesi ellenkövetelés elutasítását.

A Pp.247.§. (2) bekezdése szerint a fellebbezési, illetőleg a csatlakozó fellebbezési kérelmet az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel, illetőleg csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részére nem lehet kiterjeszteni. Egyébként a fellebbezési, illetőleg a csatlakozó fellebbezési kérelmet - a tárgyalás bezárásáig - meg lehet változtatni.

Megállapítható, hogy a felperes fellebbezésének megváltoztatása nem csupán azt jelentette, hogy a fellebbezési eljárás során a korábbi 200.000.Ft (14/F/2.) pénzkölcsön helyett immár 500.000.Ft-ot kér (14/F/3.), felemelve így a leszállított keresetét. (Pp.247.§. (1) bekezdés b/

pont) Ugyanis az elsőfokú bíróság eltérő ténybeli és jogi okból utasította el a 14/F/2. és a 14/F/3. szám alatt benyújtott kölcsönszerződéseken alapuló követelést; az előbbi a pénzátadás bizonyíthatatlansága folytán, míg az utóbbit az alperesi ellenkövetelés beszámítása, annak jogszerűsége miatt. A megváltoztatott fellebbezés csak akkor lehet alapos, amennyiben az 500.000.Ft felperesre engedményezett tagi kölcsönbe és járulékaiba beszámított alperesi ellenkövetelés alaptalan. A beszámított ellenkövetelés alaptalanságára pedig a felperes a fellebbezési határidőn belül előterjesztett (eredeti) fellebbezésében semmilyen értelemben nem hivatkozott. Ezért az elsőfokú ítélet részjogereje (Pp.228.§. (3) bekezdés) kiterjedt a 2002. október 14. napján nyújtott kölcsönkövetelés és járuléka elutasítására, ideértve az elsőfokú bíróság által abba beszámított 734.097.Ft alperesi ellenkövetelést is. (Pp.229.§. (3) bekezdés)

Ez utóbbi miatt az alperes fellebbezésében szintén nem igényelheti a már jogerősen elbírált (beszámított) 734.097.Ft ellenkövetelése ismételt beszámítását.

Az elsőfokú bíróság a "C" hitelező és - a szintén "C" ügyvezető által képviselt - alperes, mint adós között létrejött tagi kölcsönszerződésekből eredő 4.390.000.Ft tőke és járuléka iránti keresetet (14/F/1., 4.-8.) azzal az indokolással utasította el, hogy a pénzátadás igazolására benyújtott bevételi pénztárbizonylatok nem igazolják kellőképpen a kölcsöntőke rendelkezésre bocsátását, figyelemmel az ügyvezetőtől elvárható, a Gt.II.29.§. (1) bekezdésében szabályozott gondossági követelményre. A felperes által a kölcsöntőke átadása bizonyítására benyújtott bevételi pénztárbizonylatokon ezekben az esetekben a befizető "C", valamint a könyvelő (avagy: az ellenőrzést végző személy) aláírása található. Ugyanakkor - az ítéletábra megítélése szerint - az elsőfokú bíróság ezen szerződések esetében nem figyelmeztette kellőképpen konkrétan a felperest a bizonyítandó tényre, és így anélkül róta a felperesre a bizonyíthatatlanság következményét, hogy tájékoztatást kapott volna a szükséges bizonyítás terjedelméről.

A bíróságnak a felek jogérvényesítő képessége teljességének biztosításához előzetes tájékoztatási kötelezettsége van, melynek tartalmát a Pp.3.§. (3) bekezdése taxative sorolja fel. Ezek között első helyen a bizonyításra szoruló tényekre vonatkozó tájékoztatási kötelezettség található. A per során a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátai között a bíróságnak az alkalmazásra kerülő anyagi jog szabályainak figyelembevételével konkrétan kell tájékoztatnia a felperest, hogy mely - az alperes által vitatott és releváns - tényeket kell bizonyítania. (Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.31.305/2003/6., Győri Ítéletábra Pf.II.20.169/2006/4.)

A perbeli esetben az alperes a 2007. február 26. napján érkezett 40. sorszámmal alatti beadványában kifogásolta először a kölcsönösszegek átadása befizetési pénztárbizonylattal igazolását, rámutatva, hogy azokat legtöbb esetben csak a befizető írta alá és a könyvelő, „aki tanúvallomása szerint nem ellenőrizte a pénztárat”. Az alperes utóbb ezt a védekezését úgy tartotta fenn (53/A/1, 73. tjk. 2. oldal), hogy az „alakilag hibás” befizetési pénztárbizonylatok nem bizonyítják a pénz átadását. Az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás során az alperes ezen védekezését megelőzően hallgatta ki tanúként a befizetési pénztárbizonylatokkal kapcsolatban az alperes könyvelését végző "L" tanút. A tanú

vallomásában (26. tjk. 6. oldal) kitért arra, hogy a pénztárbizonylatot a gépi könyvelés állította ki, és a (kölsön)szerződés bemutatása mellett végezte a könyvelést. Előadta, hogy „ha nem lett volna tagi hitel befizetés, akkor nem lett volna a kifizetésnek fedezete...”. Az alperes részletezett védekezését követően az elsőfokú bíróság a 68. sorszám alatti végzésével a Pp.3.§. (3) bekezdésére utalással annak közlésére hívta fel a felperest, hogy a tagi kölcsönszerződések létrejötte és a kölcsönösszeg rendelkezésre bocsátása kapcsán van-e további bizonyítási indítványa, melyre a felperes nemlegesen nyilatkozott. (70. szám, 73. tjk. 3. oldal)

Az adott esetben a konkrét bizonyítandó tény az volt, hogy - függetlenül a hitelező és az alperes ügyvezetője személyének egybeesésétől - a kölcsönösszegek rendelkezésre bocsátása megtörtént. Az elsőfokú bíróság ezt bizonyítottnak találta a 2002. október 14. napján kelt kölcsönszerződés (14/F/3.) esetén, amikor a rendelkezésre bocsátás banki átutalással történt. Így amennyiben a további (14/F/1., 4.-8.) esetekben szintén megtörtént a pénz átadása - a befizetési pénztárbizonylatok aggályossága esetén - az igazolható a bizonylatokat aláíró könyvelő, illetve ellenőrzést végző személy tanúvallomásával. Az elsőfokú bíróság arra vonatkozó konkrét tájékoztatása azonban a felperes irányában elmaradt, hogy a befizetési pénztárbizonylatok benyújtása ellenére változatlanul a felperes köteles bizonyítani a 14/F/1., 4-8. szám alatti szerződésekkel "C" hitelező által nyújtott kölcsönösszegek rendelkezésre bocsátását. A felperes a további bizonyítás szükségességéről így csak az elsőfokú ítéletből szerezhetett tudomást, mellyel jogérvényesítő képessége teljessége sérelmet szenvedett, az elsőfokú bíróság a kellő tájékoztatás hiányában hárította a bizonyítatlanság következményét reá. Ezért ezen keresetrész tekintetében a bizonyítási eljárás részbeni megismétlése szükséges.

Az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogását - a 734.097.Ft megtérítésére irányuló követelésen túl - részben a kifogással kioltani kívánt keresetrész elutasítása, részben pedig az eredeti könyvelési iratok hiányában eredménytelen bizonyítás folytán utasította el. Az elsőfokú ítélet keresetre vonatkozó döntése részbeni hatályon kívül helyezése folytán és az alperes fellebbezése alapján már az vizsgálendő, hogy helyes volt-e az elsőfokú bíróság állásfoglalása az eredeti könyvelési iratok hiányának következményére nézve.

Az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogás körében úgy értékelte, hogy az alperes volt ügyvezetője (és mindkét fél tagja) "C" - eredeti alperesi könyvelési iratok átadásának elmaradásával kapcsolatos magatartása - a perben nem értékelhető, mivel "C" nem állt a perben félként. Az ítélet táblája álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság kellő ok nélkül mellőzte az iratátadás elmaradása következményeinek érdemi levonását. Az elsőfokú eljárás során feltárt peradatok ugyanis nem hagynak kétséget afelől, hogy "C" a felperessel, illetve vezető tisztségviselőjével azonosan érdekelt, ugyanis az utóbbi leánya, - és mint ahogy a felperes nyilatkozta (4. szám) - üzlettársa is. Ezt támasztja alá az is, hogy "C" tagsága és ügyvezetői jogviszonya 2001. december 6-án akkor keletkezett, amikor a felperes, valamint a felperes ügyvezetője ("B") üzletrészt vásárolt magának az alperesi társaságban. Az sem kétséges, hogy ekkortól, valamint az újabb vezető tisztségviselő ("D") megválasztását követően "C" az alperes működése során a felperes, illetve annak ügyvezetője érdekeit képviselte. Így amennyiben "C" az alperesi társaságban betöltött ügyvezetői tisztsége

megszűntekor nem tett eleget a könyvelési iratok kiadására vonatkozó kötelezettségének, az alperes a perben is kérheti az ellenkövetelése jogalapját és összszerszerűségét igazoló (konkrétan megjelölt) okiratok bemutatását (Pp.190.§. (3) bekezdése), amennyiben egyértelműen megállapítható, hogy azok "C" birtokában vannak. A felperessel azonosan érdekelt "C" mulasztása (a birtokában lévő okiratok bemutatásának megtagadása) nem adhat alapot olyan következtetés levonására, hogy az iratok hiánya az alperes terhére értékelendő.

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 169.§-a alapján a gazdálkodó szervezeteket könyvvezetési és bizonylat-megőrzési kötelezettség terheli. A kft. egyéb nyilvántartásait is vezető (Gt.II.157.§.) ügyvezető a jogviszonya megszűntekor köteles az operatív ügyintézés során birtokában tartott iratokat a cégnek kiadni. "C" az ügyvezetői tisztségét munkaviszonyban látta el, így ez a kötelezettsége a Gt.II.30.§. (3) bekezdése alapján alkalmazandó Mt.97.§. (1) bekezdése alapján is fennállt.

Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le a könyvelési iratok holléte tekintetében. A bizonyítás egyes adatai közül azonban nem tulajdonított kellő jelentőséget a 2004. szeptember 27. napján felvett jegyzőkönyvnek, amelyben "C" kijelentette, hogy - a "L" által részére átadott eredeti könyvelési iratokat - akkori jogi képviselője (a felperes korábbi perbeli képviselője) a dr. Hornyán Katalin Ügyvédi Irodában helyezi letétbe. A jegyzőkönyvből kitűnően nem bizonyított az arra vonatkozó felperesi hivatkozás, hogy a Hotel "E" üzemeltetésének átadásakor (2004. június 2-án) az alperes könyvelési iratait is átadta volna a volt ügyvezető. Egyébiránt a 2004. június 2-ai átadás-átvételi jegyzőkönyv mellékleteiből (19/F/55.) kitűnik, hogy az átadás nem vonatkozott az alperes könyvelési irataira. Mindezeket szem előtt tartva kell értékelni "C" azon tanúvallomásait (26., 58. tjk.), hogy „szerinte” az eredeti könyvelési anyagok a szállodában voltak, illetve a maga részéről nem kívánt átadni semmilyen könyvelési iratanyagot.

Így az alperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy a "C" által a felperesre engedményezett tagi kölcsönkövetelésekkel szemben beszámítani kívánt ellenköveteléseivel kapcsolatban nem az alperest terheli a bizonyítatlanság következménye. (Pp.164.§. (1) bekezdés) Az alperes ezen követeléseire részben okiratokat (a 18/A/4. szám alatti 2004. évi pénztárjelentés egy oldalát, valamint a 18/A/19. szám alatti számlamásolatokat) csatolta, részben a felperes által átadott könyvelési CD-n alapuló "K" féle könyvvizsgálói jelentést. Az eredeti könyvelési iratok felperesi érdekkörbe tartozó személy általi ki nem adásának tényét a bíróság a Pp.206.§. szerint szabadon mérlegelheti abból a szempontból, hogy milyen jelentőséget tulajdonítson az okirattal bizonyítani kívánt tényre vonatkozóan.

A felperes fellebbezése alaptalanul igényelt jogorvoslatot a 2002. szeptember 2. napján kelt kölcsönszerződésre (14/F/2.) vonatkozó elsőfokú határozattal kapcsolatban, mivel az elsőfokú bíróság a Ptk. 523.§ (1) bekezdése alapján helyesen vizsgálta a pénzáadás megtörténtét és abban az esetben helyesen állapította meg, hogy annak megtörténte semmilyen módon nem igazolt.

2001. december 10. napján a felek között vállalkozási szerződés elnevezésű, de tartalmában megbízási szerződés (Ptk.474.§. (1) bekezdés) jött létre, melyben a felperes tervezési-, engedélyeztetési- és építési munkák szervezését vállalta sikerdíj fejében. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy "C" az ügyvezetői tisztsége megszűnését követően már nem fogadhatta el a felperes díjigényét, illetve az álképviselői (Ptk.221.§. (1) bekezdés) elfogadó nyilatkozatot az alperes kellő alappal vitathatta. Tévesen hivatkozik a felperes fellebbezésére arra, hogy "C" 2004. augusztus 5.-ig „de facto” ügyvezetői tisztséget látott el, mivel a Gt. II. a „tényleges” és a „formai” ügyvezetőség közötti különbségtételt nem ismeri. Rögzíti viszont, hogy a lemondással az ügyvezető tisztsége megszűnik (Gt.II.30.§ d./ pont), melyet követően a társaság nevében nyilatkozatot nem tehet. Az elsőfokú bíróság azt is helyesen értékelte, hogy a felek közötti szerződés a díjmegállapításra vita esetén szakértői közreműködést ír elő, márpedig erre vonatkozó indítványt a bizonyításra köteles felperes (Pp.164.§. (1) bekezdés) az eljárás során nem terjesztett elő. A bizonyítást pedig nem pótolhatja a fellebbezésben előadott egyes értékmegjelölések.

Az elsőfokú bíróság a Ptk.361.§. (1) bekezdése alapján helyesen rendelkezett - a jogerősített - fizetési meghagyás alapján a felperes által inkasszált 608.780.Ft és járulékai felperesi visszatérítéséről. Az azonnali beszédés alapjául szolgáló határozatot ugyanis újabb - jogerős - határozat hatályon kívül helyezte. A felperes fellebbezésében a viszontkeresetnek helytadó elsőfokú ítéleti rendelkezést vitató kérelmét - bírói felhívás ellenére - nem indokolta, így ezért sem lehetséges az e tekintetben törvényes elsőfokú határozat megváltoztatása.

Ezekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét a Pp.252.§. (3) bekezdése alapján részben - a felperes 4.390.000.Ft tőke és járulékai iránti keresetét elutasító rendelkezése, valamint az alperes 4.749.574.Ft tőke beszámítási kifogását elutasító rendelkezése tekintetében - hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, míg ezt meghaladóan részítéletével a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú eljárásban a per tárgyának értéke 38.829.990.Ft-ban határozható meg (38.221.210.Ft kereseti követelés és 608.780.Ft viszontkereseti követelés). Az ítélet tábla a perérték egy része, 4.390.000.Ft (11%) erejéig az eljárás megismétléséről rendelkezett, míg a további perérték (34.439.990.Ft - 89%) tekintetében jogerős döntés született, avagy a felperes szállította le a keresetét.

A felperes a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmén 450.000.Ft illetéket rótt le, illetve keresetének további 450.000.Ft kiegészített illeték került feljegyzésre személyes illetékfeljegyzési joga folytán. A felek jogi képviselőivel az elsőfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjat az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3.§. (2),(6) bekezdései alapján az áfával növelt 1.200.000. - 1.200.000.Ft-ban határozta meg.

A felperes így az elsőfokú eljárásban 1.650.000.Ft perköltséget előlegezett (450.000.Ft lerótt illeték és 1.200.000.Ft ügyvédi munkadíj), melyből a jogerősen elbírált perértékre annak 89%-a, 1.468.500.Ft esik. Ugyanerre az elbírált perértékrészre eső alperesi perköltség az 1.200.000.Ft ügyvédi munkadíj 89%-a, azaz 1.068.000.Ft. Az alperes az elsőfokú eljárás

során ugyan előlegezett további 98.532.Ft szakértői díjat, azt azonban - az elsőfokú bíróság helytálló értékelése szerint - a Pp.80.§. (2) bekezdése alapján maga tartozik viselni.

A véglegesen elbírált követelésrészből (34.439.990.Ft) a felperes pernyertessége 19.662.938.Ft-ban (57%) határozható meg. Ezért a felperes az 1.468.500.Ft perköltségéből annak 57%-át, 837.045.Ft-ot igényelheti a Pp.81.§. (1) bekezdése alapján az alperestől, míg az alperes az 1.068.000.Ft elsőfokú perköltségéből annak 43%-át, azaz 459.240.Ft-ot. Ezek egybeszámításával az alperes 377.800.Ft elsőfokú perköltséget köteles a felperesnek megfizetni.

A 450.000.Ft feljegyzett kereseti illetékből az elbírált keresetrészre annak 89%-a, azaz 400.500.Ft esik. A fent írt 57/43 %-os pernyertességi aránynak megfelelően ebből az alperes 228.300.Ft kereseti illetéket, míg a felperes 172.200.Ft-ot köteles viselni a Pp.78.§. (1) bekezdése, 81.§. (1) bekezdése és az It.59.§. (1) bekezdése alapján. A felperes által az illetékügyben eljáró hatóság részére fizetendő elsőfokú eljárási illetéket 208.700.Ft-ra növeli az alperes eredményes viszontkeresetére feljegyzett 36.500.Ft viszontkereseti illeték.

Az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárás eredményeként kell döntenie a hatályon kívül helyezett eljárásrészre eső 49.500.Ft feljegyzett kereseti illetékről, 181.500.Ft felperesi és 132.000.Ft alperesi elsőfokú perköltségről.

Másodfokú eljárásban a fellebbezési perérték 22.352.451.- Ft-ban határozható meg.(16.418.780.-Ft felperesi, 5.933.671.-Ft alperesi fellebbezési perérték). Ebből a perértékből az ítéletábra részítéletével jogerősen elbírált 13.212.877.-Ft perértéket.(12.028.780.-Ft felperesi fellebbezett / 200.000.-Ft kölcsön követelés,11.220.000.- megbízási díj követelés, 608.780.-Ft viszontkereseti követelés/ igényt és 1.184.097.-Ft alperesi fellebbezett /734.097.-Ft beszámított ellenkövetelés, 450.000.-Ft elsőfokú perköltség/ igényt), mely a fellebbezett perérték 59 %-a. A megismételt eljárásra eső perérték-rész : 4.390.000.- Ft kereseti követelés, 4.479.574.-Ft beszámítani kívánt ellenkövetelés; együtt: 9.139.574.-Ft. (41 %)

A felek másodfokú eljárásban felmerült - ügyvédi munkadíjból álló - perköltségét az ítéletábra a R. 3.§ (2), (5)-(6) bekezdései alapján az áfa-val növelt 300.000.- - 300.000.- Ft.-ban határozta meg. Ebből a perköltségből az elbírált perértékrészre annak 59 %- a, 177.000.- - 177.000.-Ft esik. Az elbírált részben az alperes eredménytelenül fellebbezett 734.097.-Ft erejéig, míg a felperes 12.478.780.-Ft (94 %) erejéig lett a másodfokú eljárásban pervesztes. Így az ilyen arányban igényelhető másodfokú perköltségek egybeszámításával a felperes a Pp.78.§ (1) bekezdése és 81.§ (1) bekezdése alapján 155.760.-Ft másodfokú perköltség megfizetésre köteles az alperesnek. A megismételt eljárás eredményeként kell határoznia az elsőfokú bíróságnak a felek további 123.000.- - 123.000.- Ft másodfokú perköltségéről.(Pp.252.§ (4) bekezdés)

A felperes fellebbezése 12.028.780.-Ft összegig (73 %) volt eredménytelen, így a le nem rótt fellebbezési illetékből az erre eső 657.000.-Ft-t tartozik viselni a Pp.78.§ (1) bekezdése és az

It.59.§ (1) bekezdése alapján, míg az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárást követően kell határoznia 243.000.-Ft le nem rótt kereseti illetékről.

Az alperes fellebbezése 734.097.- Ft összegig eredménytelen volt (12 %), így az általa le nem rótt fellebbezési illetékből (356.000.- Ft) arra eső 42.700.- Ft-t tartozik viselni; míg az ezt meghaladó 313.300.-Ft alperesi fellebbezési illetékről a megismételt eljárás során hozott határozatban kell rendelkezni.

A részben megismételt eljárás során az elsőfokú bíróságnak a fent kifejtettek szerint kell a Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján a felperest a konkrét bizonyítandó tényekre figyelmeztetnie. Így arra, hogy a 14/F/1.,4.-8. tagi kölcsönszerződések esetében azt tartozik bizonyítani, hogy a kölcsönösszegek átadása megtörtént; míg az alperesi ellenkövetelések tekintetében azt, hogy azok nem állnak fenn. Ha a bizonyító fél (alperes) az ellenfél vagy a perben nem szereplő személy birtokában lévő okirattal kíván bizonyítani, konkrétan meg kell jelölnie azt a tény, amelynek bizonyítására az okirat alkalmas. Azt, hogy az okirat alkalmas-e erre, és a bizonyításra szükség is van, az elsőfokú bíróság dönti el. Az elsőfokú bíróságnak a Pp.206.§. (1) bekezdés körében kell értékelnie azt a körülményt, hogy "C" az alperesi ellenkövetelést alátámasztó, (a birtokában lévő) okiratok bemutatására nem hajlandó, azokat esetlegesen megsemmisítette. Egyébként pedig, ha a Pp.190.§. (3) bekezdése szerinti tanú tagadja, hogy az okirat nála van, vagy azt állítja, hogy az okirat megsemmisült (elveszett), erre vonatkozóan is folytatható bizonyítás. A bejelentett bizonyítási indítványok alapján az elsőfokú bíróságnak a még vitás kölcsönszerződések esetében szerződésenként kell feltárnia és tisztázni a pénzátadás körülményeit. Az alperesi kártérítési ellenkövetelések tekintetében részkövetelésenként szükséges vizsgálni a kártérítés általános feltételei (Ptk.339.§ (1) bekezdés) fennálltát.

G y ő r , 2009. február 11.

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Ferenczy Tamás sk.**
előadó bíró

Dr. Farkas Attila sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: